

Verslag van de algemene vergadering der MHA, gehouden op woensdag 13 mei 2009 te 15.00 uur in de zaal Rembrandtplein van het Ingenieursbureau Amsterdam, Weesperstraat 430, Amsterdam

-----
Aanwezig: de bestuursleden mevrouw Bloem (secretaris) en de heren Kremer (voorzitter), Kessler (penningmeester) en IJsseling, alsmede negen leden, te weten de dames Damave, Kappers en Van der Woude en de heren Van der Bijl, Koeslag, Kramer, Rijnaarts, Roebert en Van Zalinge.

Bericht van verhindering ontvangen van: mevrouw Van der Velden en de heren Van der Burg, Groen, Harmsen, De Horde, Huizenga, Kors, Schuurmans en Van Vliet.

1. Opening, mededelingen en vaststelling agenda

De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezigen welkom.

Er blijkt geen behoefte te bestaan aan het wijzigen of aanvullen van de agenda, zodat deze in die vorm wordt vastgesteld.

De voorzitter wijst de aanwezigen die van de gang van zaken van de vereniging op de hoogte willen blijven op de website van de MHA.

2. Verslag van de algemene vergadering van 18 juni 2008

Dit verslag wordt ongewijzigd vastgesteld..

3. Verslag van de secretaris over het jaar 2008

Dit verslag wordt voor kennisgeving aangenomen.

De secretaris deelt mee dat dit verslag ook op de website staat. Veel onderwerpen daarvan komen vaak terug. Gebleken is dat het begrip 'buitengewone leden' niet voor iedereen duidelijk is. Daarmee wordt bedoeld op nabestaanden van overleden leden die willen blijven deelnemen aan een collectief verzekeringscontract.

De voorzitter voegt aan wat in dat verslag over de ziektekostenverzekering staat toe dat de bonden aanvankelijk met de gemeente hadden opgetrokken om een goed contract met een ziektekostenverzekeraar te kunnen sluiten. In de laatste fase van het vergelijken van wat de verzekeraars te bieden hadden stelden de bonden vragen om een en ander te toetsen. Dat zinde de vertegenwoordigers van de gemeente niet; zij beschouwden die vragen als een motie van wantrouwen, om welke reden zij buiten de bonden om het

(3)

contract met Zilveren Kruis | achmea verlengden. De bonden hebben vervolgens contact met het IZA gezocht. Dat scoorde in een onderzoek van de gemeente beter dan Zilveren Kruis | Achmea. De rest is bekend.

4. Verslag van de penningmeester over het jaar 2008

a. Financieel verslag over het jaar 2008 en bespreking van de bevindingen van de Commissie ex art. 20 van de statuten (Kascommissie).

De penningmeester deelt mee dat de contributie wat is verhoogd, omdat de vereniging op haar vermogen inteert. De voorzitter voegt hieraan toe dat dit met kleine stapjes overeenkomstig de aanbeveling die de heer Roebert tijdens de vorige algemene vergadering deed gedaan wordt.

De penningmeester deelt mee dat van de Kascommissie, die uit mevrouw Damave en de heren Rijnaarts en Beunder bestond, de eerstgenoemde twee personen het financiële beheer na het op 11 mei 2009 doornemen van de stukken in orde hebben bevonden. De heer Beunder was toen niet bereikbaar.

Hierna wordt het verslag goedgekeurd. Het bestuur wordt door de vergadering gedechargeerd voor zijn financiële beheer over het jaar 2008.

b. Aanwijzing van de leden van de Kascommissie voor het jaar 2009

De voorzitter dankt de leden van de Kascommissie voor het door hen verrichte werk. Mevrouw M.L.H. Damave is voor aftreden aan de beurt.

De heer G.J.G. Beunder en de heer P.J. Rijnaarts, voor wie dit niet geldt, hebben zich voor herbenoeming beschikbaar gesteld. Van de aanwezige leden, op wie de voorzitter een beroep doet om in de commissie zitting te nemen, blijkt de heer L. van Zalinge daartoe bereid te zijn.

Bij acclamatie wordt de heer Van Zalinge benoemd en worden de heer Beunder en de heer Rijnaarts herbenoemd.

Hierna wordt het verslag goedgekeurd. Het bestuur wordt door de vergadering gedechargeerd voor zijn financiële beheer over het jaar 2008.

c. Vaststelling van de begroting over het lopend boekjaar 2009

De vergadering gaat met deze begroting akkoord.

d. Kennisneming van de voorlopige begroting over 2010

De voorlopige begroting over 2010 wordt voor kennisgeving aangenomen.

5. Bestuursmededelingen, informatie over het Georganiseerd Overleg en de ontwikkelingen bij de CMHF

De voorzitter deelt mee namens de MHA aan het overleg van de SOOA (Samenwerkende organisaties van overheidspersoneel Amsterdam) met de gemeente Amsterdam deel te nemen. Dat overleg is niet altijd zachtzinnig. Nu botst men in verband met de verzelfstandiging van de afdeling Parkeerbeheer van de Dienst Stadstoezicht, welk onderdeel verder moet als bv Cition. Alle aandelen daarvan zijn in handen van de gemeente. Die zou wel eens Cition kunnen verkopen. Zeker is dat zij de medewerkers onder de cao voor de beveiligingsbedrijven laat vallen. Die moeten nu met minder geld en voorzieningen genoegen nemen. De bonden hebben geen invloed op die keuze gekregen. Een pleister op de wonde lijkt de mededeling van de gemeente te zijn dat de mensen van Cition bij het ABP kunnen blijven. Lijkt, want daarbij is niet gezegd dat dit niet langer dan de looptijd van de huidige cao- tot 1 juni 2010- geldt. Deze beperkte dispensatie is in de genoemde cao te vinden, maar het sociaal plan voor de Dienst Stadstoezicht kent die beperking niet. Voor de bonden is het onverteerbaar dat zij bij de totstandkoming van dit sociaal plan onvoldoende reële invloed hebben gehad. Dat aanvechtbaar plan is eenzijdig door de gemeente vastgesteld. De SOOA dagen de gemeente voor de rechter. De spreker zal te zijner tijd mede als eiser optreden.

PS Op 1 juni 2009 hebben de bonden het proces verloren.

Een andere verzelfstandiging heeft betrekking op het Afvalenergiebedrijf. Daarvoor wordt een specifiek sociaal plan ontwikkeld. De bonden moeten over deze operatie advies uitbrengen.

De bonden hebben allang op het maken van een sociaal statuut voor de hele gemeente aangedrongen. Daarmee hoopt men de basis te leggen voor de nodige sociale maatregelen bij reorganisaties. In maart 2008 is het overleg met de gemeente voor zo'n statuut begonnen, maar na de vakantie stagneerde dit overleg. De bonden verzetten zich tegen het selecteren op kwaliteit. De gemeente had (en heeft) problemen met de verlenging van de wachttijd bij ontslag in geval van reorganisatie. Het overleg over een sociaal statuut is daarna gestopt.

Recentelijk heeft het stadsbestuur tot de reorganisatie van de stadsdelen besloten. Aan een sociaal plan daarvoor wordt gewerkt. De gemeente ziet geen heil in een werkgelegenheidsgarantie. De bonden willen dat wie bij een reorganisatie betrokken raken van het ene naar het andere werk worden geleid. Ze hopen dat dit lukt.

(5)

Op de vraag van de heer Roebert of er nog een reorganisatiecode bestaat antwoordt de voorzitter dat die in de NRGGA (Nieuwe Rechtspositieregeling Gemeente Amsterdam) voorkomt.

De heer Roebert merkt op dat in het oude reglement een definitie van een reorganisatie wordt gegeven.

De voorzitter zegt dat in de NRGGA bij zijn weten een sociale paragraaf voorkomt en ook een reorganisatieprotocol. Die regeling hebben de bonden als voorbeeld aanbevolen. Van een ingrijpende reorganisatie is onder meer sprake, als het aantal arbeidsplaatsen vermindert. Dan moet er een sociaal plan komen. Bij een kleine reorganisatie hoeft dat niet.

De heer IJsseling brengt in herinnering dat bij het voormalige Waterleidingbedrijf Amsterdam regelingen voor het behoud van werk bij reorganisatie waren getroffen. De ambtelijke top van het stadhuis dreigde op het laatste moment roet in het eten te gooien. Zover kwam het echter niet.

Op de vraag van de heer Kramer of de bonden nog wel tegen de macht van die top bestand zijn antwoordt de voorzitter volmondig ja. Het aantal leden is minder dan weleer het geval was, maar er zijn veel minder ambtenaren. Naar verhouding hebben de bonden meer invloed.

De spreker meldt dat het Amsterdamse Arbeidsvoorwaardenoverleg wordt hervat, maar dat de vooruitzichten niet hoopvol zijn. De brief waarmee de gemeentelijke delegatie dit overleg ingaat is boeiend, maar wat voor de bonden telt zijn de gemeentelijke bezuinigingen. Men wil op het stadhuis van alles schrappen. In dat verband valt te wijzen op de 60-jarigenregeling, de eindejaarsuitkering en de hoge-ziektekostenregeling. De reiskostenregeling wordt gemoderniseerd. De afschaffing van het functioneel leeftijdsontslag maakt het nodig voor bepaalde groepen ander werk te vinden. Dit alles maakt de start bepaald niet gemakkelijk. De gemeente wil zich eigenlijk beperken tot wat in het landelijk overleg gemeenteambtenaren, het LOGA, is afgesproken.

6. Rondvraag

De heer Roebert vraagt of er in verband met een mogelijke fusie nog contacten met andere verenigingen zijn geweest.

De voorzitter antwoordt dat deze vraag hem vaak wordt gesteld. Hij komt steeds bij de MHP uit. De verenigingen van mensen die bij lagere overheden werken gaat het zonder uitzondering zacht gezegd niet voor de wind. Bij de MHP is een probleem met het voorzitterschap opgelost. De Unie

(6)

is een geduchte concurrent van de CMHF binnen deze koepel.

Als de MHA wordt gedwongen te fuseren zijn daar de AbvaKabo, het CNV Publieke zaak en het Ambtenarencentrum. Het laatstgenoemde is wel aanvaardbaar, maar ook daar 'valt men dood op een dubbeltje'. Men heeft geen eigen bureau. Bijna geen enkele van zijn verenigingen wilde daarvoor betalen.

De heer Roebert vat wat de voorzitter op zijn vraag heeft geantwoord samen met 'De leden mogen blij zijn met wat ze hebben'.

De secretaris nodigt de aanwezigen uit hun e-mailadres aan haar te geven, opdat de MHA hen van nieuws kan voorzien. (Men schrijft zijn/haar e-mailadres terstond op)

Hierna sluit de voorzitter het huishoudelijk deel van de vergadering. Er volgt een korte pauze.

Vervolgens houdt de heer Peter van den Berghe een inleiding onder de titel '**De CMHF waakt mee over uw pensioen**' en de ondertitel 'de consequenties van de economische crisis voor het ABP'.

De heer Van den Berghe zegt dat de door de heer Kremer bedachte titel voor hem een ideale start van zijn inleiding is. Het waken is begonnen tijdens de lange aanloop tot de verzelfstandiging van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds, die in 1996 haar beslag kreeg. Onder de kabinetten Lubbers werd een aanzienlijk deel, het ging om miljarden, van de reserves van het ABP door het rijk naar de staatskas overgeheveld, omdat die reserves onnodig groot zouden zijn. Dat afnemen van de pensioenfondsen deden ook veel werkgevers, bijvoorbeeld om de financiering van de FPU op te lossen. Recentelijk hebben zij grote bedragen teruggestort, maar bij het rijk is dat zowel om politieke als om juridische redenen ondenkbaar. Toen vertegenwoordigers van de bonden deel van het bestuur gingen uitmaken, werden ze met een licht uitgekleed fonds geconfronteerd. Met vallen en opstaan heeft het ABP aan zijn verplichtingen kunnen voldoen. Toen de ICT-sector zijn beste tijd had gehad, kwamen er problemen met de reserves. Ooit was de dekkingsgraad 87%, enkele jaren later 130%, zodat de achterstand op de indexatie kon worden ingelopen. De dekkingsgraad op 31 december 2008 was echter slechts 86%, op 1 mei alweer 91% en vandaag misschien 95%. Dat laat zien hoe afhankelijk men is van de marktomstandigheden. De beurs bepaalt wat beleggingen waard zijn, maar

(gast spreker)

de rentestand is in hoge mate verantwoordelijk voor de berekening van verplichtingen. Dat de rente nu laag staat is een groot nadeel voor elk pensioenfonds. Voor het ABP betekent een verschil in rentestand van 1% een verschil van 15% in dekkingsgraad.

De heer Rijnaarts merkt op als klant van de Rabobank te hebben gehoord dat men daar twee soorten 'markets' kent, te weten de 'bullmarket', waar snelle stappen omhoog gemaakt worden, en de 'bearmarket', waar afwisselend berg en dalen geen uitzondering zijn. De totale trend is daarbij echter negatief.

De heer Van den Berghe zegt ook niet te optimistisch te zijn. Bij een lage rentestand is er weinig inflatie, maar als die komt wordt het anders. Het ABP kan nog steeds aan zijn verplichtingen voldoen, doordat de inkomsten hoger zijn dan de uitgaven.

De spreker meldt dat in een televisieuitzending van 'Pauw en Witteman' een vertegenwoordiger van Pensioenbelangen, een vereniging van gepensioneerden, klaagde dat die vereniging geen zitting in de besturen van de pensioenfonds had, hoewel er in die besturen over gepensioneerden beslist wordt. Om die reden claimt Pensioenbelangen daarin een zetel. De hier aanwezigen -en daaronder duidelijk een aantal gepensioneerden- zijn echter als lid van de CMHF in het ABP-bestuur vertegenwoordigd. Daarin wordt onder andere over indexatie gesproken. Ook in de Pensioenkamer hebben zij een vertegenwoordiger. In dat orgaan worden regelingen overeengekomen. De spreker ergert zich aan over gedupeerde gepensioneerden gemaakte praatjes die kant noch wal raken. Zij zijn niet de enigen die het gelag betalen, sterker nog de rekening ligt veel meer bij anderen. Hij maakt zich zorgen over de drang die van vele kanten, ook van het Ministerie van Financiën, komt om collectieve pensioenen af te schaffen. Dan zou iedereen voor zichzelf sparen. Men neemt dan voor lief dat het laatste vele malen duurder is.

De spreker noemt enkele zaken die een rol spelen. Dat is allereerst de doorsneepremie. Voor iedereen binnen het ABP geldt dezelfde premie. Actuarieel zou die premie echter laag moeten zijn als men jong is en hoog als men kort voor het pensioen staat. Dat is niet het geval en als dat zal worden ingevoerd, is men duidelijk duurder uit.

Wat ook een rol speelt zijn de FPU en de VUT. Men is nog doende de beëindiging van het vroegpensioen te verwerken. Ook daarbij is echter de rekening naar de toekomst verschoven. Het vroegpensioen werd maar voor 30% uit de FPU-premie betaald en voor 70% uit de VUT-premie.

(gast spreker)

Die laatste wordt door iedereen betaald, ook door hen die na 1 januari 1950 zijn geboren. Zij zullen er echter nooit van profiteren. Voor andere pensioenfondsen, die zoals eerder aangeven niet door het rijk zijn afgeroomd, is met dergelijk kapitaal een groot deel van de FPU gedekt.

De heer Van den Berghe schenkt aandacht aan het begrip ‘Spilleeftijd’. Bij het ABP is na de afschaffing van het eindloonstelsel en de FPU het ABP-keuzepensioen ingevoerd. Daarvoor is een spilleeftijd van 62½ jaar aangehouden. Het oude pensioen was oorspronkelijk op 65 jaar gebaseerd. Deze nieuwe spilleeftijd houdt in dat men bij een normaal carrièreverloop, dus zonder sprongen, op de spilleeftijd een pensioenniveau kan bereiken dat gelijk is aan dat bij 65 jaar in het eindloonstelsel. Daarmee heeft men het wegvallen van de FPU willen opvangen.

Dat doet het ABP door het verschil in pensioenopbouw -er is sprake van een lagere franchise (het deel van het salaris van een ambtenaar waarover deze geen pensioenpremie behoeft te betalen) en een hogere jaar opbouw- alsnog in te kopen, wanneer de mensen met pensioen gaan. Dat doet het gespreid, omdat er niet voor gespaard is. Dat zal nog minstens tot 2022 duren. De spreker zegt nogmaals dat niet de gepensioneerden het gelag betalen. Dat doen alle mensen die bij de stelselwijziging jonger waren dan circa 45 jaar, alle mensen die een loopbaanonderbreking hebben gehad (want die krijgen die inkoop niet) en alle mensen die later in dienst zijn getreden. Dat gaat om aanzienlijke bedragen. Je kunt je dan afvragen of deze overgangsregeling niet te ruim is afgesproken.

Op de vraag van de heer Roebert voor wie de middelloonbasis geldt antwoordt de heer Van den Berghe dat dit voor iedereen het geval is. Hij vervolgt dat het vinden van evenwicht een groot probleem blijft. De slachtoffers zijn niet altijd dezelfde. In dit verband wijst de spreker op het door de Tweede Kamer aangenomen amendement Vendrik, waardoor het voordelig werd om op de leeftijd van 64 jaar en 11 maanden uit te treden, wat tot een forse verhoging van het oudersdompensioen leidde. Men krijgt dan namelijk het volle bedrag van de FPU uitgekeerd in het pensioenvermogen, waarvan slechts 30% gespaard is; de overige 70% daarvan wordt betaald door werkenden voor wie dat geld nooit bedoeld is geweest. Die werkenden voor zover geboren na 1950 zullen dat geld nooit krijgen. De spreker merkt op dat er voor de vertegenwoordigers van de bonden in het bestuur van het ABP en in de Pensioenkamer veel te doen is. Werk-

(gast spreker)

gevers in de publieke sector zijn, anders dan in het bedrijfsleven, niet bereid iets extra te betalen, nu het op dit moment in de pensioenwereld slecht gaat. Als ze er al toe verplicht worden, dan halen ze het weg bij de actieven door elke salarisverhoging uit te sluiten, indien er geen versobering van de pensioenen doorgevoerd wordt.

Hij geeft een voorbeeld van een der problemen die oplossing behoeven. Als er aan de AOW-leeftijd wordt gesleuteld, dan moet er ook iets gebeuren met de splilleeftijd van het pensioen, ook al is het lang-levenrisico binnen het pensioen wel afgedekt. De bodem valt dan uit het stelsel; dat maakt een aanpassing nodig.

Het staat eenieder vrij zich voor een pensioen particulier te verzekeren, maar hij of zij moet er dan rekening mee houden dat zo iets wel eens een misgreep blijkt te zijn geweest.

De spreker beëindigt zijn voordracht met de mededeling dat de bonden er bij het APB steeds op zullen hameren dat de pensioenen aan de prijsindex gekoppeld moeten blijven.

Sluiting

De voorzitter dankt de heer Van den Berghe voor zijn deskundige uiteenzetting.

Daarna sluit hij de vergadering onder dankzegging van de aanwezigen voor hun belangstelling en hun inbreng bij alle gememoreerde problemen.

Tenslotte nodigt hij de aanwezigen uit om in informele sfeer nog wat na te praten onder het genot van een drankje.